

[Lange.]

og om dette Kompromis som om de fleste Kompromisser gælder det, at det kræver Resignation fra alle Sider, mest vel fra det Erhvervsliv, der nu en Gang trives bedst under frie Forhold. Vi er gaaet med til dette Kompromis, fordi vi har været klar over, at der maatte vises Imødekommenhed. Naar Ordføreren for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) før sagde, at før Valget var der ingen Forhandlingsvillie hos Oppositionspartierne, og dermed ogsaa har sagt, at der ikke var nogen Forhandlingsvillie hos mit Parti, saa maa jeg paa det bestemteste benægte dette. I de Udtalelser, jeg fremsatte under Behandlingen af det Lovforslag, der fremsattes forud for Valget, betonedede jeg paa det stærkeste, at vi var villige til den mest imødekommende Forhandling. Naar vi gaar med til dette Forslag, er det, fordi det dog i nogen Grad bærer Præg af at være et Afviklingsforslag, og fordi vi erkender, at en Ordning, selv om vi maa mene, at det kunde have været en mere enkel Ordning, er nødvendig af handelspolitiske Grunde. Vi har paa ethvert Punkt af denne Sags Behandling været villige til at gennemføre Bestemmelser, der kunde muliggøre forbedrede Afsætningsforhold for vore Landbrugsprodukter, og vi har været villige til at gennemføre Foranstaltninger, der kunde forøge Beskæftigelsesmulighederne for Industrien.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte, at det konservative Parti ved Behandlingen af denne Sag havde vist, at der ikke var nogen Alvor i dets Udtalelser om, at man vilde arbejde for Forøgelse af Beskæftigelsesmulighederne. Jeg vil dertil gerne sige, at vi vil altid være med til at gennemføre de rigtige Foranstaltninger til en Forøgelse af Industriens Beskæftigelsesmuligheder, men en Valutaordning er efter vor Opfattelse ikke den rigtige Maade at skabe Beskæftigelsesmuligheder for Industrien paa. Det er alt for usikker en Maade at gøre det paa, bl. a. fordi man dog fra alle Sider erkender, at disse Foranstaltninger kun skal være i høj Grad tidsbegrænsede. Naar vi har erkendt Nødvendigheden af at træffe Foranstaltninger baade til forbedrede Afsætningsmuligheder for vor Landbrugsproduktion og til forøget Beskæftigelse for Industrien, har vi dog ment, at dette ikke krævede, at man skulde gøre saa stærke Indgreb i Handelens Forhold. Hvis de Forhandlinger, der i disse Dage begynder i England, kan føre til et heldigt Resultat uden at berøve os den Uafhængighed, som er en

Nødvendighed for vor Samhandel med andre Lande, kan Ordningen faa stor Betydning for vort Landbrug og dermed for hele Samfundet, men naar vi ikke et saadant Resultat, indeholder Forslaget meget lidt, der kan blive til Gavn for vort Landbrug, og vi maa, som jeg allerede har udtalt, stadig mene, at Toldforanstaltninger er nødvendige, baade for at genskabe Landbrugets Rentabilitet og for at fremkalde de øgede Beskæftigelsesmuligheder for Industrien, som jeg allerede har omtalt. Jeg skal erkende, at der gennem de Ændringer, der er gennemført i det andet høje Ting, er vist Imødekommenhed overfor Handelen, men om dette Erhverv skal kunne faa blot nogenlunde taalelige Vilkaar at virke under, vil i høj Grad afhænge af den Maade, Loven bliver administreret paa. Jeg vil anmode den højtærede Handelsminister om at tage det mest mulige Hensyn til de Raad, som kommer fra det sagkyndige Nævn, der i Henhold til Lovforslagets § 4 skal nedsættes, og at den i § 3 nævnte Grænse for Nedsikringen for den enkelte Importør til 45 pCt. af Importen i 1931 betragtes som en ubetinget Minimumsgrænse, der kun benyttes, hvor det er ganske nødvendigt. Jeg forudsætter tillige, at Ordningen ikke skal umuliggøre nye Virksomheders Fremkomst, og at der tages Hensyn til de Importører, som paa Grund af rene Tilfældigheder har haft en særlig ringe Import i 1931, en Import, der ikke staar i noget rimeligt Forhold til deres sædvanlige Omsætning. Jeg vil ogsaa gaa ud fra, at den Bestemmelse i Lovforslaget, der kræver, at Lovforslaget skal underkastes en Revision senest den 15. Marts, vil betyde, at man til dette Tidspunkt vil søge at gøre Lovforslaget mere enkelt ved at indskrænke den Varefortegnelse, der medfølger som Bilag til Lovforslaget, til det mindst mulige.

Naar jeg anbefaler Lovforslaget, skyldes det, som jeg allerede har sagt, vore handelspolitiske Forhold, men det er saa afgjort min Opfattelse, at det havde været bedre for de forestaaende Forhandlinger, om Loven ikke var vedtaget forud. Regeringen har imidlertid lagt et stærkt Pres paa Rigsdagen for at faa Lovforslaget hurtigt gennemført, netop under Henviisning til disse Forhandlinger, og vi har da bøjlet os for dette Krav. Der maa ifølge Sagens Natur altid hvile et særligt Ansvar paa Landets Regering i alle Forhold, der angaar Ulandet. Regeringen faar nu sin Villie, men naar jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for det foreliggende Forslag, maa jeg understrege, at den høje Regering ved saa stærkt at kræve Forslaget gennem-